

UN COMPOST ANOMENAT

"CERVELLATERRA"

Joan Llumí

¿Què portava el professor Patxiu dins del maletí de couro negre?
... Es van poder comprovar els avantatges del seu descobriment
formidable?... Per què es va trasbalsar l'auditori que seguia
amb atenció les paraules del gran investigador?...

El professor Patxiu va entrar a l'auditori portant un petit maletí de couro negre. Un grup de persones neguitoses l'esperava des de feia gairebé una hora, per prendre bona nota de les declaracions que l'investigador havia de fer... Periodistes i repòrters gràfics es confonien amb els col·legues d'aquell investigador que ja, en poc temps, s'havia convertit en notícia.

Es produí un silenci expectant. En Patxiu va saludar fent una lleu inclinació de cap. No va dir ni una sola paraula. Va obrir el maletí i en va treure un suport de laboratori on es veia una renglera de tubs, hermèticament tancats, que contenien líquids de diferents colors.

En Patxiu, somrient, amb satisfacció mai dissimulada, va mostrar el conjunt dels tubs a la gent de la sala, d'un cantó a l'altre. Davant d'ell, un auditori en tensió esperava les revelacions que aquell neuròleg havia de fer com una de les més grans consecucions del segle.

Patxiu va prescindir de tota la presentació convencional -allò que ell anomenava fullaraca acadèmica- i després d'acostar-se al micròfon, que aixecava el cap sobre la taula del conferenciant, començà dient:

-Això, senyors, són diferents mo-

dalitats del compost que anomeno *cervellaterra*. I què és això que us ensenyo dins d'aquests tubs?... És la prova fefaent que el nostre cervell "construeix" la realitat. La química cerebral hi té un gran paper, en això que us estic dient. Al capdavant, el món extern no és res més que una mena d'imatge hologràfica que ha adquirit consistència després d'haver estat projectada per una llanterna màgica... Doncs bé, segons quines siguin les substàncies que banyin els teixits cerebrals, es configuraran diferents tipus de realitat. Tot s'elabora a la cuina del nostre cervell.

L'auditori no va reaccionar. Ja n'hi havien explicades de molt grosses d'un temps ençà... i no sabia què pensar.

El professor va continuar després de respirar profundament:

-Ara ja no s'haurà d'anar amb un coet travessant espais i més espais per arribar a nous mons i descobrir noves formes i aspectes de la realitat... Ara, amb els meus preparats, podeu descobrir nous universos dins de vosaltres mateixos; albirar noves dimensions; iniciar-vos en el món dels negocis o bé colonitzar un nou planeta. Ho podeu fer tot.

Es va sentir un murmuri discret, com si fos llunyà, com una tempesta que tot just s'iniciava o

potser com un concert d'insectes que s'acostava. Era difícil saber si expressava admiració, protesta, escepticisme o burla.

Impassible, Patxiu, deixant suaument el suport dels tubs de líquids de diferents colors sobre la taula i acostant-se més al micròfon com si volgués donar un to més íntim i confidencial al que comunicava, va continuar dient:

-Qui desitgi canviar de personalitat, ara ho podrà fer... Qui vulgui adquirir noves formes d'adaptació a l'ambient, ara en té l'ocasió... Ara, amb el compost *cervellaterra*, es podrà aconseguir el que es vulgui.

Patxiu hauria volgut dir moltes coses més, fins i tot hauria sol·licitat voluntaris perquè poguessin comprovar personalment tot el que deia, però no ho va poder fer. Uns senyors ben vestits i d'aspecte simpàtics van presentar a la sala i li van fer arribar un avís a través d'un auxiliar de sala que es va acostar al professor per xiuxiuejar-li alguna cosa a l'orella.

Patxiu era molt a prop del micròfon i és per això que les seves paraules es van poder sentir:

-Qui diu que són?... ¿Del Servei Estatal per a la Repressió de les Drogues?

